

Smoking Souls, orgànic i translúcid

El nou disc de la banda de Pego surt a la llum el proper 22 de novembre i el guitarrista ens n'explica els detalls

Smoking Souls | Propaganda pel Fet

Després de trencar el gel d'incògnita del quart disc amb "Volves de neu" i "La trinxera", **Smoking Souls** és a punt de descobrir completament *Translúcid* (Propaganda pel Fet!, 2019), un àlbum evolucionat que s'enfila per les branques del que fins ara identificava la banda de rock de Pego, tant en sonoritat com en les temàtiques més reflexives que s'endinsen en les emocions humanes. Entrevistem Pau Camps, el guitarrista del grup valencià amb motiu de la sortida del disc.

***Translúcid* és una paraula enigmàtica per titular un disc. Quin significat té per al grup?**

Pau Camps (guitarra): Ens agrada aquesta paraula perquè deixa entreveure molts significats, com la nostra música. Pensem que qualsevol acte artístic revolucionari és aquell que completa el públic. L'espectador tanca el cercle del procés creatiu en atorgar-li la particular lectura a les cançons, extraient-ne diferents significats, vivències i conclusions. El títol suposa, també, un exercici per entendre els nostres cossos com a matèria translúcida, capaç de fondre's en la natura. A més, veiem com el món se'ns presenta cada dia més borrós i amb distorsions, sofrim lentament un procés epidèmic de ceguera cortical.

I vosaltres el voleu fer translúcid?

P.C: Els nostres ulls deixen passar la llum, però no ens deixen veure amb nitidesa el que tenim davant. Ara bé, translúcid també significa un procés de transició i transformació constant cap a la lucidesa. És a dir, cap a l'equilibri emocional i personal. Una guerra declarada contra l'ego i l'individu, una trinxera de resistència que lliurem dia a dia.

En el senzill "Líquid" hi ha evolució amb sintetitzadors, que al disc es completa amb el so profund de col·laboracions com el teclista Joan Marc Pérez (La Gossa Sorda, Auxili).

P.C: Com a músics, tractem de créixer creativament i retroalimentar-nos amb altres artistes, i Joan Marc Pérez és un gran amic de la banda des dels inicis. Al primer disc, *L'espenta* (On-Tracks, 2013), ja vam comptar amb ell. És un músic amb un nivell i sensibilitat supremes.

Smoking Souls Foto: Arxiu Propaganda Pel Fet

Què ha aportat al disc?

P.C: Ha estat l'encarregat de produir els arranjaments i d'afegir sons i textures orgàniques amb teclats i sintetitzadors. És capaç d'atorgar immensitat a les cançons amb capes sonores molt estudiades que es barregen i es fusionen amb les guitarres aportant noves dimensions i fent que la banda sone més grandiosa.

Després de nou anys de trajectòria, quatre discos i centenars de bolos, *Translúcid* és un treball rodó i de pes. És l'obra més madura des del punt de vista musical i líric?

P.C: Som conscients de tenir entre mans les millors cançons que hem compost mai fins a la data. L'evolució constant del grup, basada en l'exigència individual i col·lectiva, ha fet d'aquest disc el més madur, treballat i complex. Per això hem tractat de no caure, durant tot el procés, en el que ja sabíem fer.

I com ho heu aconseguit?

P.C: Hem tractat d'arriscar i fer en tot moment un pas més enllà. Hem fugit dels arranjaments, estructures i ritmes més típics. En un món exhaustiu de consum immediat i 'merda facilona', ens negàvem a entrar en una voràgine espiral.

El 2018 va ser un temps de gira. En canvi, enguany heu fet menys concerts per enllestir *Translúcid*. Què preferiu: la vida a la carretera o l'època reflexiva per compondre?

P.C: L'equilibri entre totes dues facetes és el camí que escollim com a banda. El nostre hàbitat natural és l'escenari, però sabem molt bé com compaginar-ho amb la tasca compositiva. Som un grup molt actiu. Traiem material nou en format single al mateix temps que fem una gira de concerts. Però aquest disc comportava un ritme molt diferent i complex.

Quina pauta és aquesta?

P.C: Les cançons han de guardar sempre una relació entre elles dins un mateix àlbum, alhora que cuidem cada disc amb una conceptualització i evolució diferents. Cal compaginar els dos vessants si no volem parèixer una orquestra tocant sempre les mateixes cançons d'una manera quasi mecànica. Com a artistes, necessitem nous reptes per alimentar la curiositat i la reflexió.

Els vostres discos reflexionen sobre la realitat passada per un filtre crític i irreverent. La societat ha avançat o s'ha endarrerit des de *Cendra i or* (Propaganda pel Fet!, 2017)?

P.C: Vivim en l'era de la postveritat. A l'hora de crear l'opinió pública, els fets objectius tenen menys influència que les crides a l'emoció i a les creences personals. La manipulació de la informació i el bombardeig mediàtic fan que acabem sense conèixer la veritat. La transformació de la comunicació política en propaganda, la pèrdua de principis ètics del periodisme actual sotmès als interessos particulars, així com la posada en escena dels polítics a l'espectacle, la manipulació i la fragmentació ciutadana provoquen un escenari desolador.

I en aquest panorama, quin paper li toca jugar a *Smoking Souls*?

P.C: Cal dir que no tot són derrotes. Les esclèxes contra el poder generen escenaris per tal de potenciar el descontentament i estendre la protesta. Els actuals són temps convulsos. Cal agitació i compromís per canviar les coses des de baix. Cal treballar des de la base per tombar els fonaments de l'estructura piramidal.

Smoking Souls Foto: Propaganda Pel Fet

